

[Krag.]

gennem Artiklen er foretaget, og de Resultater, man derigennem er kommet til, ikke er Udtryk for det faktiske.

Maa jeg eksempelvis nævne, at naar det siges, at Cif-Prisen paa Korn + Afgift kun kan blive ca. 10 Kr., hvis Rug paa Verdensmarkedet kun koster 7 Kr., er det ganske urigtigt, ganske uoverensstemmende med det faktiske, thi Lovforslagets § 1, Stk. 2, siger jo udtrykkeligt, at Afgiften for den enkelte Kornsort skal være saa høj, at Cif-Pris + Afgift udgør mindst 11 Kr. Jeg haaber, at den ændrede Form, § 1, 1ste Stykke, nu har faaet ved det Ændringsforslag Nr. 1, som vi lige har vedtaget, skal medføre, at saadanne fejlagtige Fortolkninger af Loven fremtidig undgaas.

I samme Artikel regner man med, at Kornafgiften, som direkte skal betales af andre end Landbrugere, vil beløbe sig til højst 2 Mill. Kr., og der regnes ligeledes med, at Afgiften for Hvede til Brød kun vil kunne andrage 1 Kr. pr. Tønde. Jeg maa hævde, at begge disse Opfattelser er aldeles urigtige, idet den ikke-landbrugende Befolkning ikke kan nøjes med at betale deres Part af Afgiften paa Hveden, hvilken Afgift jo for øvrigt ingen Steder staar angivet til kun 1 Kr. pr. Tønde Korn. Afgiften kan lige saa godt blive 3 Kr. eller et andet højere Tal, efter som Gennemsnitsprisen for de 5 Kornsorter kommer til at ligge. Thi Forholdet er jo dette, som jeg ogsaa har tilladt mig at redegøre for ved anden Behandling af Forslaget, at Afgiften for den bløde Hvede kun skal bringe Prisen paa denne op til mellem 11 og 13 Kr., og for de haarde Sorter, som dog nærmest anvendes til Bageribrug, skal Gennemsnitsafgiften betales uanset Hvedens Cif-Pris, saaledes at man kan naa op paa væsentlig højere Pris, efter som Noteringen nu maatte ligge, end de nævnte 11 eller 13 Kr. Jeg har ogsaa forstaaet, at deri er saavel Ministrene som de to Regeringspartier fuldkommen enige med mig, og dette ønsker jeg at fastslaa. Derfor kan det Tal for Hvedeafgiften, som er angivet i den omtalte Artikel, ikke være rigtigt. Afgiften kan lige saa godt blive 6 Mill. Kr. som det Tal, der er blevet nævnt i den paagældende Artikel, og dertil maa saa føjes, at der for den ikke-landbrugende Befolknings Hønsehold, Hestehold

samt alt Kornforbrug til industrielle Formaal, lad mig nævne Øllet, Grynene m. m., som jo i alt andrager 3 à 3½ Mill. Tdr. Korn aarlig, ogsaa skal betales Afgifter, hvad Mærket „+“ i „Berlingske Tidende“ ganske har set bort fra. Jeg retter ikke herigennem noget Angreb paa den udmærkede Nationaløkonom, der skjuler sig under dette Pseudonym. Misforstaaelserne er maaske, om jeg maa bruge det Udtryk, forstaaelige, men de bør, inden Lovforslaget forlader dette høje Ting, rettes.

Hvad Smørret angaar, siges det i samme Artikel, at Smørafgiften kun vil komme til at andrage 7 Mill. Kr. Jeg spørger: hvorfra ved den ærede Forfatter dette? Forholdet er jo det, at Mejeriforeningerne opgiver, at Hjemmeforbruget af Smør var ca. 30 Mill. kg, og fra 1. December 1932 til 1. December 1933 har Smørnoteringen ligget saaledes, at Afgiften i dette Aar, altsaa fra 1. December 1932 til 1. December 1933, gennemsnitlig vilde have været mellem 46 og 47 Øre pr. kg Smør. Det vil sige, at Afgiften for et Aars Forbrug vil andrage ca. 13 Mill. Kr. Nu kommer Loven ganske vist kun til at gælde for 11 Maaneder, men selv om vi regner dermed, saa er det Tal, 7 Mill. Kr., som Forfatteren i „Berlingske Tidende“ er kommet til, ikke stemmende med det, som Smørafgiften vil komme til at andrage.

Hvad Kødordningen angaar, saa opgør den samme Forfatter, at Bundprisen ved den nye Ordning vil blive hævet 10 Øre pr. kg, og saa tilføjer han, at fra den Merindtægt paa 14 Mill. Kr., som herved fremkommer for det kødproducerende Landbrug, skal fradrages Slagteafgiften, der i alt vil andrage 6 à 7 Mill. Kr. Men jeg bruger ikke for stærkt et Udtryk, naar jeg siger, at denne Fortolkning, denne Beregning er ganske ved Siden af, idet jo Sælgerne af Kreaturerne ikke af deres Salgsbeløb skal betale Slagteafgiften. Ved den nye Ordning hæves Prisen — deri har Forfatteren i „Berlingske Tidende“ utvivlsomt Ret — med 10 Øre pr. kg, og Merindtægten for Landbruget bliver da omkring det Beløb, som „Berlingske Tidende“ angiver, nemlig omkring 14 Mill. Kr.

Samler jeg nu de Betragtninger, som jeg her har fremført, i et Forsøg paa at angive Enderesultatet, ja, saa vil det efter